

ændrede det paa væsentlige Omraader, og efter at Ministeren havde forelagt sit Lovforslag i Folketinget, har Folketinget atter paa meget vigtige Punkter forandret det. Lovforslaget fremtræder derfor for os i en paa mange Omraader helt ny Skikkelse. Imidlertid foreligger det jo ogsaa her med fuld Tilslutning fra alle Partier i det høje Folketing. Der stilledes dér enkelte mindre betydende Ændringsforslag, men de blev stemt ned, og til Slut har det høje Folketing, saa vidt jeg har forstaaet, enstemmigt givet Lovforslaget sin Tilslutning. Det fremtræder derfor for os i en ret stærk Stilling, og efter at den højtærede Minister saa indgaaende har behandlet samtlige de Forhold, der berøres af Lovforslaget, mener jeg ikke, der er nævneværdig Grund til at komme dybere ind paa dets Enkeltheder.

Man er fra alle Sider fuldkommen enig om, at Hensigten med Lovforslaget maa være at forsøge paa at faa Automobilerne, af hvad Kategori de nu end er, til at betale det Slid, de ved deres Færdsel paa Vejene foraarsager paa disse. Man vil forsøge at lægge denne Betaling paa den mest rationelle Maade og at faa Provenuet derved fordelt saa retfærdigt som muligt til de Kommuner, som har Udgiften som Følge af Vejsliddet. Jeg tør ikke pastaa, at dette Forsøg ikke vil følges af Held, men paa den anden Side maa jeg dog sige, at jeg nærer visse Betænkkeligheder ved enkelte af Lovforslagets Bestemmelser. Den højtærede Minister har Ret i, at Lovforslaget omfatter tre Hovedemner, nemlig det Grundlag, hvorpaa Afgiften hviler, Afgiftens Størrelse og endelig Afgiftens Fordeling. Grundlaget for Afgiften er efter Lovforslaget Automobilernes Egenvægt i Forbindelse med en Afgift paa al indført Benzin. Om det netop er de rette Takster for Afgiften paa Egenvægten, der her er fastsat, skal jeg ikke udtale mig om, men jeg tror, det er rigtigt, at man beskatter Egenvægten paa den Maade, her foreslaas, i Stedet for som tidligere at beskattede Egenvægten i Forbindelse med Lasten. Men om man vil blive tilfreds i det lange Løb med den anden Del af Afgiften, nemlig Afgiften paa Benzin, er jeg noget i Tvivl om, og en saadan Tvivl var ogsaa i høj Grad til Stede i det Udvalg, der i 1925 blev nedsat for at tage disse Forhold op til Behandling. Det er i Udvalgsbetænkningen udtalt, at der til at begynde med var henimod 30 Mænd i forskellige Livsstillinger, repræsenterende forskellige Interesser, som traadede sammen i dette Udvalg i Marts Maaned 1925; de var vistnok saa

godt som alle sammen paa Forhaand Tilhængere af Benzinafgiften, men efterhaanden som Arbejdet skred frem og der blev fremskaffet Oplysninger og Kritikken øvede sin Virksomhed, viste det sig, at de allerfleste af dem, som havde været Tilhængere, blev, om ikke Modstandere, saa dog meget lunkne og helst saa, at man ikke tog dette med ind under Beskatningen. Imidlertid har Ministeren senere, efter at Betænkningen var afgivet, skaffet sig Oplysninger bl. a. fra vort Naboland Sverige og har ment at kunne stille Forslag om, at en Del af Afgiften skulde opkræves paa Benzin efter visse nærmere Regler. Nu har det høje Folketing strøget den af Udvalget foreslaaede Afgift paa Gummi og er i højere Grad gaaet over til Beskatning af Benzin, bl. a. med den Begrundelse, at jo stærkere man beskattede Benzin, i des højere Grad ramte man Benyttelsesgraden og dermed det større eller mindre Slid paa Vejene. Jeg vil nu ikke indrømme, at dette er ganske rigtigt; i alt Fald kan man om Benzinafgiften sige det samme, som der er blevet indvendt mod Gummiafgiften, at den vil falde særlig stærkt paa de daarlige Veje og mindre stærkt paa de Steder, hvor man har godt istandsatte, glatte, overfladebehandlede Veje; paa disse vil Gummisliddet blive mindre, og Afgiften vil derfor falde stærkest ude omkring, hvor man har Vejene, skal vi sige, i mindre god Stand. Maaske vil det ikke blive Tilfældet i saa udpræget Grad som med Gummiafgiften, men i de Egne af Landet, hvor Terrænet er mere bakket — i nogle Egne er Terrænet jo mere bakket end i andre, og i hele Landsdele er Terrænet stærkt bakket —, vil Benzinafgiften selvfølgelig føles stærkere og blive højere i Forhold til Benyttelsen end paa de Steder i Landet, hvor Jordsmonnet er mere jævnt og Vejene bedre istandsatte. Man kan ogsaa sige om Benzinafgiften, at den er vanskeligere at praktisere end nogen af de andre Afgifter, der har været Tale om. Jeg ser nok i Forslaget, at al Benzin skal beskattes ved Indførselen, men der etableres et Slags Refusionssystem. Dette kommer nærmere frem i det Forslag, vi skal behandle som næste Sag paa Dagsordenen, men det har dog sin Betydning at omtale det her. Jeg har ikke nogen absolut Tyrketro til, at man opnaar udelukkende at beskattede den Benzin, der bruges til Motorer, som slider vore Veje, men jeg har paa den anden Side heller ikke nogen Tyrketro til, at al denne Benzin under alle Forhold vil kunne rammes af Beskatningen, men den Slags Ting kan man maaske ved